

System OOS

2016-09-28

Obowiązujący w Polsce system ocen oddziaływania na środowisko

Oceny oddziaływania w prawie Unii Europejskiej

Obowiązujące w Polsce prawo regulujące zasady prowadzenia ocen oddziaływania na środowisko, rozumianych jako badanie wpływu inwestycji na środowisko, wywodzi się z prawodawstwa Unii Europejskiej z Dyrektywy:

- Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (EIA);
- Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (SEA);
- Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa siedliskowa).

Pierwsza z wymienionych Dyrektywa EIA określa zasady oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć, druga SEA dotyczy projektów planów i programów, a trzecia przedsięwzięć oraz projektów planów i programów. O ile Dyrektywa EIA odnosi się do określonych w załącznikach I i II rodzajów przedsięwzięć, a Dyrektywa SEA w części do projektów wyznaczających ramy dla tych przedsięwzięć, to Dyrektywa siedliskowa (a w części także Dyrektywa SEA poprzez odwołanie do Dyrektywy siedliskowej) nie wskazuje konkretnych typów przedsięwzięć, projektów planów lub programów - za punkt odniesienia biorąc wpływ na obszary Natura 2000.

W dyrektywach tych wskazane są trzy grupy projektów planów (i czwarta „pozadyrektywowa”) oraz trzy grupy przedsięwzięć (i czwarta „pozadyrektywowa”), a ich podział przedstawia się następująco:

- projekty dokumentów:
  - sektorowe, które ustalają ramy dla przedsięwzięć wymienionych w załącznikach I i II Dyrektywy 2011/92/UE (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 pkt 2 lit. a Dyrektywy SEA, rozstrzygnięcie a priori),
  - realizacja których może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 pkt 2 lit. b Dyrektywy SEA, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu),
  - inne niż wyżej wymienione, których realizacja może powodować znaczące oddziaływanie na środowisko (mogące wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 pkt 5 Dyrektywy SEA, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu);
- przedsięwzięcia:
  - wymienione w załączniku I Dyrektywy EIA (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 4 ust. 1 Dyrektywy EIA, rozstrzygnięcie a priori),
  - wymienione w załączniku II Dyrektywy EIA (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 4 ust. 2 Dyrektywy EIA, rozstrzygnięcie a posteriori w wyniku screeningu),
  - mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w związku z art. 6 ust. 3 Dyrektywy siedliskowej, rozstrzygnięcie a posteriori w wyniku screeningu).

Projekty dokumentów wymienione w punkcie pierwszym oraz przedsięwzięcia wymienione w punktach pierwszym i drugim również mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Serwisy zewnętrzne:

- [strona internetowa Komisji Europejskiej \(DG Environment\)](#)
- [serwis dotyczący Dyrektyw EIA i SEA](#)
- [serwis dotyczący Dyrektywy siedliskowej](#)

Krajowy System Ocen Oddziaływania na Środowisko

Wymienione dyrektywy transponowane są obecnie ustawą z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Osobne jej części dotyczą oceny projektów dokumentów oraz przedsięwzięć.

Załączniki I i II Dyrektywy EIA zostały implementowane rozporządzeniem Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Dział IV wymienionej ustawy zawiera przepisy regulujące zasady przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, czyli oceny dotyczącej projektów dokumentów. Można je podzielić na następujące grupy:

- projekty dokumentów:
  - planistyczne, np. projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 46 pkt 1 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a priori),
  - sektorowe, które ustalają ramy dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, czyli przedsięwzięć określonych w stosownym rozporządzeniu Rady Ministrów (wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 46 pkt 2 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a priori),
  - realizacja których może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 (wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 46 pkt 3 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu),
  - inne niż wyżej wymienione, ustalające ramy dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a także realizacja których może powodować znaczące oddziaływanie na środowisko oraz mogące wymagać przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 47 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu).

Natomiast dział V przywołanej ustawy dotyczy oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć, które można sklasyfikować następująco:

- przedsięwzięcia, przed realizacją których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:
  - przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 59 ust. 1 pkt 1 wymienionej ustawy),
  - przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu);
- przedsięwzięcia, przed realizacją których nie jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:
  - inne przedsięwzięcia niż te wymienione w wymienionym rozporządzeniu, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 (wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania, w związku z art. 59 ust. 2 wymienionej ustawy, rozstrzygnięcie a posteriori, w wyniku screeningu).

Projekty dokumentów wymienione w punktach pierwszym i drugim oraz przedsięwzięcia wymienione w punkcie pierwszym również mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Przepisy dotyczące ocen oddziaływania na środowisko stosuje się również w stosunku do zmian przyjętych dokumentów oraz zmian realizowanych lub zakończonych przedsięwzięć.

Najważniejsze pojęcia:

- decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach - rozstrzygnięcie organu administracji publicznej, które określa środowiskowe uwarunkowania realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia. Jej uzyskanie jest wymagane przed realizacją przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- ocena oddziaływania na środowisko - postępowanie, które obejmuje w szczególności weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, a także zmierzające do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czyli w stosunku do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o ile taki obowiązek zostanie nałożony;

- ocena oddziaływania na obszar Natura 2000 - ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ograniczona do badania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
- strategiczna ocena oddziaływania na środowisko - postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, które obejmuje w szczególności uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.